

jednáním, o které jde, zkrácen, jak miní soud prvý, čili nic, jak se domnívá soud odvolací. Mimo úpadek neplatí zásada stejnoměrného uspokojení všech věřitelů a právě proto nelze mimo úpadek odporovati právním jednáním dlužníkovým jen pro nadržování, pokud se týče pro znalost nezpůsobilosti k placení, jak tomu jest v řízení úpadkovém (§§ 30 a 31 konk. ř.).

Čís. 4547.

Manžel jako správce manželčina jmění musí účty ze správy vykázati, že správní náklady na tento majetek nedošly úhrady v užitečném majetku, a může se domáhati pouze náhrady takto oprávněného schodku.

Spojil-li žalobce se žalobou, zadanou na sborovém soudě, skutkově a právně samostatný nárok, ohledně něhož byl příslušným okresní soud, jest řízení o tomto nároku zmatečné (§ 477 čís. 3 c. ř. s.) a jest žalobu ohledně něho odmítnouti.

(Rozh. ze dne 13. ledna 1925, Rv I 1763/24.)

Žalobce domáhal se na žalované manželce původně zaplacení 5.469 Kč a zadal žalobu na sborovém soudě první stolice. Později obmezil žalobce žalobní žádost na 4962 Kč jakožto náhrady nákladů, jež vynaložil na správu manželčina jmění, 510 Kč pak jakožto náhrady za tělesné poškození manželkou. **Procesní soud první stolice** žalobu zamítl. **Důvody:** Dle §u 1239 obč. zák. ručí manžel jen za kmenové jmění své manželky a jest od kladení účtu o užitečném ze správy manželčina majetku osvobozen. Nutným následkem toho je, není-li povinen vyúčtovati užítky, t. j. příjmy, že není také oprávněn žádati náhradu výdajů. Aby mohl jako zmocněnec své manželky náhradu nutných a užitečných nákladů ve smyslu §u 1014 obč. zák. žádati, náleží mu nejprve složit účet o příjmech a vydáních, z něhož teprve může býti vidno, zda a jaká náhrada mu přísluší. Dokud tak neučiní, jest jeho žaloba na náhradu nákladů předčasnou. Byla-li žaloba ohledně této položky zamítnuta, nelze k položce té připojiti dle §u 55 j. n. a 227 c. ř. s. další samostatnou položku 510 Kč, kterou žalobce zakládá na zcela jiném důvodu, t. j. náhrady škody plynoucí z jeho tělesného poškození a je ohledně tohoto obnosu 510 Kč zdejší krajský soud nepřislušným vzhledem k §u 49 čís. 1 j. n. a je příslušným okresní soud bydliště žalované. **Odvolací soud** napadený rozsudek potvrdil. **Důvody:** Žalobní nárok opíral žalobce o různé právní důvody:

- a) že po sňatku vložil ku zvelebení manželčina hospodářství
hotových 1.400 Kč
- b) že do hospodářství manželčina nakoupil věci a dal na ná-
kladech správy hospodářství toho celkem 2.452 Kč
- c) že si žalovaná z jeho peněz vybrala 600 Kč
- d) že mu patří náhrada škody za to, že ho žalovaná na těle
zranila 510 Kč

4.962 Kč

Žalobce v souhlasu s přednesem žalované doznal, že vedl správu jmění své manželky. Platí tedy v tom směru předpis §u 1239 obč. zák. Jak první soud správně dovodil, bylo by v tomto případě na žalobci jako zákonném zmocněnci žalované, by v důsledku ustanovení §u 1014 obč. zák. vydal napřed manželce své počet z toho, mnoho-li bylo příjmů z hospodářství jím (dle §u 1238 obč. zák.) spravovaného, mnoho-li vydání z užitků hospodářství toho a mnoho-li nákladů učinil žalobce na statek manželčin ze svých peněz. Správně zamítl tedy první soud žalobu jako předčasnou, dokud žalobce nesložil účtů ze správy statku žalované. Zamítnuv žalobu, pokud se opírala o právní důvod nároku na náhradu toho, co žalobce na správu statku žalované ze svého byl vynaložil, postupoval první soud dle §u 227 c. ř. s., § 43, 104 j. n. správně, odmítnuv žalobu ohledně nároku na náhradu 510 Kč, přihlížeje z úřední moci ku své absolutní nepřislušnosti. Odvolací soud jest názoru, že z téže úvahy slušelo odmítnouti žalobu i ohledně 600 Kč žaloby, poněvadž tu uplatňuje žalobce svůj nárok z právního důvodu zcela odlišného od nároků ostatních. A spočtou-li se nároky tuto pod c) d) vypočtené, zůstává věcně příslušným okresní soud ohledně 1100 Kč. Že strana žalovaná nevznesla námitky nepřislušnosti, nezbavilo první soud povinnosti, aby dle §u 43 j. n. k absolutní své nepřislušnosti hleděl z moci úřední. Odpadlo-li již dle přednesu stran jednání o žalobě před soudem sborovým, správně vyřkl svoji nepřislušnost ohledně zbývajících sumy, zakládající potom pro zbytek zažalované pohledávky příslušnost soudu okresního. První soud pojal vzhledem k tomu, že musel rozhodnouti ve věci hlavní rozsudkem, do rozsudku svého usnesení předepsané dle §u 43 j. n. o nepřislušnosti.

Nejvyšší soud dovolání, pokud šlo o žalobní položku 510 Kč, odmítl, jinak mu nevyhověl, opravil však napadené usnesení v ten rozum, že co do žalobní položky 600 Kč rozsudek prvního soudu zrušil a žalobu v této části odmítl.

Důvody:

Pokud jde o nárok na zaplacení částek, které žalobce dle svého tvrzení do hospodářství žalované jednak vložil, jednak na ně vynaložil a jež činí úhrnem 3852 Kč, posoudily nižší soudy věc správně v ten rozum, že by žalobce, jenž doznal spravovat tento majetek své manželky, po rozumu §§ 1238, 1239 a 1014 obč. zák. především složením účtu z této správy vykázaní musil, že jeho náklady na tento majetek ve správě učiněné nedošly úhrady v užitcích tohoto majetku a že by jen na zjištěný schodek oprávněný nárok činití mohl. Názor ten hověí úplně citovaným zákonným předpisům, a ježto bezobsažné vývody dovolání po této stránce nezavdávají příčiny k obšírnějším právním úvahám, lze dovolatele prostě poukázat na důvody zdejšího rozhodnutí otištěného ve sbírce n. s. pod čís. 283. Zamítnutí žaloby pro předčasnost stalo se tedy právem. Co se týče druhých dvou nároků 600 Kč a 510 Kč, jež nejsou s prvním nárokem ani ve skutkové ani v právní souvislosti, uznaly nižší stolice, první soud v příčině položky 510 Kč, soud odvolací též v příčině položky 600 Kč právem, že shrnutí jich do společné žaloby

jest dle §u 227 c. ř. s. nepřipustno, ježto pro ně dle jejich výše sborový soud příslušným není a ani prorogací příslušným učiněn byti nemůže (§§ 49 odstavec první a 104 j. n. v novém znění); v důsledku tohoto názoru bylo však ve výroku rozhodnutí uznati na odmítnutí žaloby pro tuto nezhojitelnou nepřipustnost (§ 477 čís. 3 c. ř. s.). Dovolání je tudíž i v tomto směru nedůvodno, a pokud jde o nárok 510 Kč docela i nepřipustno, ježto v příčině něho jde o souhlasná rozhodnutí (dle své povahy usnesení) nižších stolic (§ 528 c. ř. s.) a bylo tudíž o dovolání uznati jak shora obsaženo s opravou tam blíže vytčenou.

Čís. 4548.

K opětovnému zahájení řízení podle §u 113 konk. řádu může dojiti i v období řízení opravného. Změny žaloby dle §u 235 c. ř. s. se tu nevyhledává.

Spor, přerušný podle §u 7 konk. řádu zůstává i po znovuzahájení podle §u 113 konk. řádu **t o u ž r o z e p ř í**, ovšem uzpůsobenou předpisům úpadkového řádu. Návrh na znovuzahájení sporu dle §u 113 konk. ř. zahrnuje již sám v sobě návrh na úpravu žalobního návrhu ve smyslu úpadkového řádu, návrh na plnění proměňuje se v návrh určovací. Nejde tu »o více« ani »o něco jiného« ve smyslu §u 405 c. ř. s. Okolnost, že nebylo závčas navrženo znovuzahájení rozepře, má v zápětí jen účinky §§ 131 (3), 134 (2), 167 (2) konk. řádu (§ 110 (4) konk. ř.).

Právní účinnost veřejné obchodní společnosti vůči třetím osobám počíná již okamžikem, kdy obchodní společnost počala provozovati obchody.

(Rozh. ze dne 13. ledna 1925, Rv I 1802/24.)

Žalující veřejná obchodní společnost provedla Ferdinandu H-ovi práce, za něž v účtu ze dne 25. května 1923 požadovala 10.584 Kč 78 h. Ježto Ferdinand H. nezaplatil, domáhala se žalobkyně na něm splnění žalobou. Na jmění Ferdinanda H-a byl dne 10. července 1923 vyhlášen úpadek a usnesením z téhož dne byl spor, o nějž tu jde, dle §u 7 konk. ř. přerušen až do skončení úpadkového řízení. K návrhu správce úpadkové podstaty byl spor dne 12. září 1923 opět zahájen a do sporu vstoupil ~~za~~ žalovaného Ferdinanda H-a správce úpadkové podstaty. **P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e** uznal podle žaloby. **O d v o l a c í s o u d** napadený rozsudek potvrdil a uvedl mimo jiné v **d ů v o d e c h**: Odvolatel vytýká, že rozsudek prvního soudu jest zmatečným 1. podle §u 477 čís. 6 c. ř. s. proto, že pro tuto žalobu, domáhající se zaplacení pohledávky, jest (vzhledem k předpisům V. oddílu konk. řádu) pořad práva vyloučen, 2. podle §u 477 čís. 3 c. ř. s. proto, že v důsledku vyloučení pořadu práva nemohl se soud první stolice ani dohodou stran státi příslušným pro tuto rozepři. Než vytýkané zmatečnosti tu není. Podle zjištění prvního soudu, jež nebyla vzata v odpor, byla žaloba podána u téhož soudu již před vyhlášením úpadku, spor byl přerušen dle §u 7 (1) konk. ř., zažalovaná a k úpadku přihlášená pohledávka byla